

Artesis Plantijn Hogeschool

A 2021/22-es tanév első félévét töltöttem Belgiumban, azon belül Antwerpenben az Artesis Plantijn Hogeschool egyetemen. Szeptember elején érkeztem és még így is az elsők között voltam, mert Belgiumban az itthoni rendszertől eltérően csak szeptember vége fele kezdődik az oktatás. Az Indulásom előtti hetek azzal teltek, hogy szállást kerestem a belga és nemzetközi diákoknak fenntartott oldalakon (pl. kotweb, immoweb.), ami nem volt egyszerű feladat tekintve, hogy kollégium a flamand részen gyakorlatilag egyáltalán nem létezik, illetve az Antwerpeni diákok száma az elmúlt években hatalmasat ugrott. Kollégiuma a városi egyetemeknek nincs, vagy csak nagyon korlátoltan van főként a helyieknek fenntartva. Így hát a legtöbben, ahogyan én is, szobát bérelnek olyan társasházakban, amelyek úgy lettek átalakítva, hogy a teljes lakások helyett szobákra bontották őket közös konyhával, de általában saját fürdőszobával. A szobákkal kapcsolatban még azt a jó tanácsot adnám, hogy mindenképpen érdemes körbefotózni a szobát a megérkezés után, mert néhány főbérlet (ahogy az enyém is) szeretne egy kis plusz bevételre szert tenni azzal, hogy ilyen-olyan indokokkal nem adja vissza az általában több hónapnyi lakbérnek megfelelő kauciót.

Megérkezésem után az első pár napban még egyedül fedeztem fel a várost, ami rendkívül eltérő Budapeستtől, hiszen gyakorlatilag minden 15-20 perc séta távon belül helyezkedik el, de ha nem szeret az ember sétálni, akkor érdemes elmenni a swapfiets-hez és havi kb. 15 euróért bérelni egy kerékpárt, ami nagyban segíti a városi közlekedést. A városban való biciklizéshez nagyon jól kiépített infrastruktúra található, hiszen a helyiek is főleg így közlekednek. Miután kezdtem azt érezni, hogy tényleg megérkeztem elkezdtem keresgélni facebookos csoportok után, hogy vajon a többi diák is megérkezett-e már és így bukkantam rá az „Antwerpen ESN” oldalra, ahol csatlakozni lehet olyan chat csoportokhoz, amit a városban tanuló nemzetközi diákok használnak, így szerencsére hamar sikerült megismernem néhány embert.

Az Ice breaker hét alatt, amelyet már az egyetem szervezett elmentünk például az Antwerpeni állatkertbe, illetve több helyi múzeumba, és nem mellesleg sörgyárba. Sajnos sokan féltek még az őszi félévben külföldre utazni erasmusra, hiszen nem lehetett tudni, hogy a koronavírus mennyire fogja befolyásolni a félévet, így a társaság nem volt közel sem akkora, amikor a helyiek elmondása alapján a covid előtti években volt. Ettől függetlenül olyan embereket ismertem meg, akikkel valószínűleg a későbbiekben is tartani fogom a kapcsolatot. Ugyanakkor sajnos azoknak is igaza lett, akik inkább úgy döntöttek, hogy nem vállalják be az utazást, hiszen a sörözésekkel, programokkal tarkított Szeptember és Október után szigorú szabályokat vezetett be a belga kormány, melynek hatására a helyi ESN abbahagyta a programok szervezését és a kocsimák, éttermek nyitvatartási is nagyon minimálisra csökkent. November második felére olyan rossz lett a vírushelyzet, hogy online oktatást vezettek be, ami viszont meglepően zökkenőmentesen működött az egyetemen.

Érdekes tudni, hogy Belgiumban sok helyen nem úgy zajlik egy szemeszter, mint itthon, hanem két negyedéves periódusra van bontva, úgyhogy egyszerre csak 3-4 tárgya van a diákoknak, amit nem 12, hanem csak 6-6 hétig tanulnak, viszont ezek tömbösítve, olykor 4-5 órás folyamatos előadásokkal vannak átadva a tanárok által. Nekem a legtöbb tárgyam vizsgával és csoportos előadással zárult, ami számomra nagyon pozitív volt, hiszen helyiekkel és más nemzetiségekkel is megismerkedtem, amíg ezeken dolgoztunk. A tanárim is több országból érkeztek és számomra meglepő módon mindegyikük tökéletes módon beszélt angolul (fontos megjegyezni, hogy Antwerpenben még a hajléktalan is három nyelven kéreget).

Akinek van egy megfelelő angoltudása sehol nem fogja elveszve érezni magát, mert a flamand részen tényleg mindenki beszél angolul, de vallóniában is előbb-utóbb megértik, amit szeretnél. Utazni mindenképpen érdemes az országon belül, hiszen a 26 éven aluliak számára akciós jegyekkel lehet vonatozni (sokszor még olcsóbban, mint Magyarországon). Érdemes meglátogatni Brüsszelt, Brugges-t (nekem ez sajnos kimaradt a vírushelyzet okozta korlátozások miatt), Gent-et, Genk-et és Mechelent. Az én személyes kedvenc városom viszont Oostende, aminek a meglátogatását nem terveztük, egyszerűen csak elfelejtettünk időben leszállni a vonatról.

Nagyszerű söroket is lehet fogyasztani a város kocsmáiban, de meghökkentő lesz először az itthoni és ottani árak közötti eltérés, így sokszor érdekesebb egymáshoz áthívni a barátokat és ott iszogatni. Ennek ellenére van néhány különleges kocsmá a városban, például az „Elfe Gebode” (tizenegyedik parancsolat), ami egy lebontott templom szobrait és díszeit vásárolta meg és helyezte el az épületben. Illetve tudom ajánlani a „The Northener” nevű ír pubot, ahol egy nagyon kedves magyar pultos hölgy dolgozik, aki szívesen megosztja a pálinkáját a többi magyarral.

Nekem kicsit kevesebb időm jutott a szórakozásra, mint ahogy remélem a többi oda utazónak fog, hiszen annyira el akartam tölteni egy szemesztert Belgiumban, hogy még úgy is bevállaltam, hogy nem tudtam hasonló tárgyakat felvenni a kinti egyetememre így gyakorlatilag két szakot csináltam párhuzamosan, illetve a vírushelyzet is némileg csökkentette a lehetőségeket, ennek ellenére, ha visszamehetnék az időben, újra úgy döntenék, hogy kimegyek, hiszen jól éreztem magam és úgy gondolom, hogy az ember személyiségének is jót tesz egy fél év az ismeretlenben.

Nyugodtan keress, ha eleinte bármilyen problémával állsz szemben a kiutazás szervezésével, vagy a megérkezést követő első hetekben szükséged lenne némi információra szívesen segítek.

Jó utat!

Tímár Bálint